

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ και ΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ και ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: naos@agioiapistoloi.gr τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

Ιλαρίωνος οσίου, Χριστοδούλου του εν Ξάτμω, Θεοδότῃς και Σωκράτους
μαρτύρων, Ιωάννου νεομάρτυρος του εκ Μονεμβασίας, Φιλοθέου οσίου.
έτος 5ον Τεύχος 224

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 22 Οκτωβρίου **7-9:30π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αβερκίου ισαποστόλου του θαυματουργού, των εν Εφέσω 7 παιδων.
2. Τρίτη 23 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Ιακώβου Αδελφοθέου.
3. Τετάρτη 24 Οκτωβρίου **6 μ.μ.** Ιερό Ευχέλαιο μετά ομιλίας. (π. Μελέτιος Βαδραχάνης).
4. Πέμπτη 25 προς Παρασκευή 26 Οκτωβρίου **9μ.μ.-1 π.μ.** Ιερά αγρυπνία. Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλήτου και θαυματουργού.
5. Παρασκευή 26 Οκτωβρίου **7-10:00π.μ.** . Όρθρος και Θ. Λειτουργία μετά Θ. κηρύγματος. Αγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλήτου και θαυματουργού.
6. Σάββατο 27 Οκτωβρίου **7-9:30 π.μ.** . Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Τί φοβάται ο διάβολος:

Το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, αδελφοί μου, μάς μεταφέρει στη χώρα των Γαδαρηνών. Εκεί ο Ιησούς βρίσκεται ενώπιον ενός δαιμονισμένου ανθρώπου, ο οποίος είχε καταληφθεί από πλήθος δαιμονίων. Τα δαιμόνια, έχοντας επίγνωση της Θεϊκής δύναμης, ζήτησαν από τον Ιησού να μη τα βασανίσει αλλά να επιτρέψει να εισέλθουν στο παρακείμενο κοπάδι των χοίρων. Ο Χριστός απελευθέρωσε τον ταλαίπωρο άνθρωπο από τις δαιμονικές δυνάμεις και επέτρεψε να εισέλθουν αυτές στην αγέλη των χοίρων, η οποία έπεσε στην θάλασσα και πνίγηκε.

Είναι γνωστές και σαφείς οι θέσεις της Εκκλησίας μας περί της υπάρξεως του διαβόλου και του διαβρωτικού του έργου στις ψυχές των ανθρώπων. Σκοπός του διαρκής και αιώνιος είναι ο πνευματικός θάνατος και η απώλεια της ανθρώπινης ψυχής. Η διδασκαλία της Εκκλησίας μας, όμως, έχει καταγράψει τις μεθόδους εκείνες και τα πνευματικά αναχώματα απέναντι στα οποία ο διάβολος

και τα ὄργανά του απογυμνώνονται και χάνουν την ισχύ και τη δύναμή τους. Αυτά αποκαλύπτονται εναργέστατα στο περιστατικό που διηγείται ο Σέρβος Άγιος Νικόλαος Βελμίροβιτς, σχετικά με έναν άγιο μοναχό ονόματι Ιωάννη: «Μια φορά, όταν αυτός ο μακάριος Ιωάννης προσευχόταν, άνοιξε η πνευματική ὄρασή του και είδε τα δαιμόνια. Ούτε τολμούσαν να πλησιάσουν τον άνθρωπον του Θεού, ούτε ήθελαν ν' απομακρυνθούν μακριά απ' αυτόν. Βλέποντας πως τους περιέβαλε ο φόβος, ο Ιωάννης τούς ρώτησε τί είναι αυτό που φοβούνται περισσότερο; Τα δαιμόνια απάντησαν: "Τρία πράγματα: εκείνο που εσείς οι Χριστιανοί φοράτε γύρω από το λαιμό, εκείνο που νίβετε στην Εκκλησία και εκείνο που τρώτε στην Εκκλησία". Πάλι ρώτησε ο άνθρωπος του Θεού: "Και απ' αυτά τα τρία τί φοβάστε περισσότερο;" Τού απάντησαν οι πολίτες της κόλασης: "Εκείνο που τρώτε στην Εκκλησία". Και εξηγεί ο Άγιος Νικόλαος: «Εκείνο που οι Χριστιανοί φορούν γύρω από το λαιμό είναι ο σταυρός. Εκείνο με το οποίο βαπτίζονται ή βρέχονται στην Εκκλησία είναι ο αγιασμός. Και εκείνο που τρώνε στην Εκκλησία είναι η αγία Μετάληψη. Ο σταυρός είναι σημάδι της νίκης, μέσω του μαρτυρίου από αγάπη. Το αγιασμένο νερό καθαρίζει και επισημαίνει την πνευματική και σωματική καθαρότητα. Η Μετάληψη είναι το ουράνιο τραπέζι που προσφέρεται στην ψυχή για τροφή με το Σώμα και το Αίμα του Θεού»¹

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε ότι η δύναμη του διαβόλου είναι περιορισμένη και σαφώς αντιμετωπίσιμη από τους ανθρώπους του Θεού, οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι μέσα στην χάρη του Σταυρού του Χριστού και των ιερών Μυστηρίων της Εκκλησίας μας. Ο Σταυρός, ως το ιερότερο σύμβολο της Χριστιανικής μας πίστης, είναι η πύλη της Αναστάσεως, είναι το σφυρί που τσάκισε την πλάκα του θανάτου. Κι έτσι ο Χριστός Ανέστη. Με το να φέρουμε πάνω μας το Σταυρό του Χριστού, όχι ως κόσμημα, αλλά ως φυλακτό και όπλο κατά του διαβόλου, βεβαιώνουμε την πίστη μας στην Ανάσταση του Χριστού. Εργαζόμαστε για να συμμεριστεί ο κόσμος ὅλος αυτή την ανυπέρβλητη αλήθεια, που είναι ο φόβος και ο τρόμος του διαβόλου.

Το νερό του Βαπτίσματος και του αγιασμού συνιστά, επίσης, φόβητρο του διαβόλου. Και αυτό συμβαίνει γιατί, κατά τον Άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, «ελευθερώνει από τις αμαρτίες, συμφιλιώνει τον Θεό με τον άνθρωπο, κάνει τον άνθρωπο υιό του Θεού, ανοίγει τα μάτια της ψυχής, δίδει την αίσθηση του Θείου φωτός, με λίγα λόγια, προετοιμάζει για την μέλλουσα ζωή»²

Εκείνο, όμως, που επ' ουδενί αντέχει ο διάβολος, φρίττει και τρέμει και πολεμά λυσσωδώς είναι η συμμετοχή στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Είναι το Μυστήριο της ουσιαστικής κοινωνίας και ένωσης του ανθρώπου με τον Θεό, η πεμπτουσία της ζωής της πίστεως, η αρχή και το τέλος του πνευματικού μας βίου. Άνθρωπος που κοινωνεί επαξίως το Σώμα και το Αίμα του Χριστού είναι κατά πάντα άτρωτος απέναντι στις μεθοδίες και τις παγίδες του διαβόλου. Δε συμβαίνει το ίδιο, όμως, με εκείνον που κοινωνεί αναξίως. Όχι μόνο μένει αμέτοχος της χάριτος του Θεού, αλλά διατηρεί το εαυτό του αδύναμο και επιρρεπή στα σχέδια της απώλειας που ο διάβολος εξυφαίνει πάνω του. Γι' αυτό και ο ιερός Χρυσόστομος συμβουλεύει: «Σάς παρακαλώ ὅλους, μην πλησιάζετε στα Θεία Μυστήρια επειδή απλώς και μόνον το απαιτεί η εορτή. Αλλά, αν κάποτε

πρόκειται να λάβετε μέρος στην αγία αυτή προσφορά, να καθαρίζετε καλά τον εαυτό σας πολλές μέρες πριν, με την μετάνοια, την προσευχή, την ελεημοσύνη»³

Ο διάβολος, αδελφοί μου, υπάρχει και επιτελεί το διαβρωτικό του έργο μεταξύ των ανθρώπων. Όσοι, όμως, είμαστε ασφαλισμένοι στην αγιαστική δύναμη των Μυστηρίων της Εκκλησίας μας ουδένα κίνδυνο διατρέχουμε, καθότι ο Χριστός είναι μαζί μας και μέσα μας. ΑΜΗΝ!

Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλυμουρού Αρχιμ. Ε.Ο.

Άγιος Ιωάννης ο εκ Μονεμβασίας - 21 Οκτωβρίου

Σε μια εποχή που αναζητούμε τις χαμένες μας αξίες και ψάχνουμε πρότυπα για τους σημερινούς εφήβους, το παράδειγμα του σημερινού εορταζόμενου αγίου μας μεταδίδει πολλά για το ήθος των προγόνων μας. Οι νέοι της εποχής της Τουρκοκρατίας και οι Νεομάρτυρες της Ορθοδοξίας με την αγάπη τους για το Θεό και την πατρίδα αποτελούν την πυξίδα για όλους μας σήμερα και ιδιαίτερα για τους νέους, που ψάχνουν πλέον, το αυθεντικό και το αληθινό, που δαιφιλώς παρέχει η πίστη μας και η ορθόδοξη παράδοση. Ο εορταζόμενος σήμερα Νεομάρτυρας της Εκκλησίας μας είναι ο Άγιος Ιωάννης ο Μονεμβασιώτης, που μαρτύρησε στη πόλη της Λάρισας το 1773 σε ηλικία 15 ετών.

Ο Άγιος Νεομάρτυρας Ιωάννης καταγόταν από τα μέρη της Μονεμβασίας. Ο Ιερέας πατέρας του καταγόταν από το χωριό Γεράκι, αλλ' ως Εφημέριος τοποθετήθηκε στο γειτονικό χωριό Γούβες, από όπου καταγόταν η πρεσβυτέρα του και εκεί γεννήθηκε το 1758 και μεγάλωσε ο Ιωάννης. Από μικρός ο Ιωάννης προσπαθούσε να μιμείται τον Ιερέα – πατέρα στη ζωή του, τον βοηθούσε στις Ακολουθίες της Εκκλησίας και πάντα θυμόταν ότι αυτός ήταν «παπά γιος» και έπρεπε να προσέχει τη συμπεριφορά του, ώστε να είναι παράδειγμα για τα υπόλοιπα παιδιά της ηλικίας του.

Το 1770 όμως, οι ορδές του Τουρκαλβανού Χατζή Οσμάν, αφού κατέπνιξαν κάθε σημείο ελληνικής αντιστάσεως, έφθασαν και στις Γούβες. Μεταξύ άλλων φόνευσαν και τον πατέρα του Ιωάννη (πού δεν διασώθηκε το όνομα του) και στη συνέχεια αιχμαλώτισαν τον ίδιο και τη μητέρα του και τους μετέφεραν στη Λάρισα. Εκεί τους πώλησαν δύο και τρεις φορές τον καθένα ξεχωριστά και υστέρη από δύο χρόνια τους ξαναπώλησαν και τελικά αγοράσθηκαν και οι δύο από έναν Τούρκο από τη Θεσσαλονίκη, που διέμενε στη Λάρισα. Μάλιστα ο Τούρκος δεν είχε παιδιά και βλέποντας τα χαρίσματα του Ιωάννη, ο οποίος ήταν πολύ έξυπνος για την ηλικία του, πρόθυμος, πειθαρχικός και σβέλτος στη δουλειά, σκέφθηκε μαζί με τη γυναίκα του να τον υιοθετήσουν.

Έτσι από τη στιγμή εκείνη καθημερινά το αφεντικό του προσπαθούσε να διαστρέψει τον Ιωάννη από την Πίστη των Χριστιανών και να τον κάνει Οθωμανό. Αρχικά προσπάθησε με κολακείες και υποσχέσεις και κατόπιν με φοβέρες και βασανισμούς, ώστε να κάμψει την αντίσταση του Ιωάννη, ο οποίος όμως έμενε στερεός και ακλόνητος στη Χριστιανική Πίστη του. Παράλληλα και ή

γυναίκα του αφεντικού του προσπαθούσε καθημερινά με μαγείες και σατανικά γητεύματα να ξεμυαλίσει τον Ιωάννη, ώστε να τουρκέψει. Αλλ' ο Ιωάννης, έχοντας το Θεό μέσα του, έμεινε καθαρός απ' όλα. Η θεία Χάρη τον φύλαξε απ' όλα τα διαβολικά τεχνάσματα της γυναίκας του Αγαρηνού.

Αφού κουράστηκε ο Τούρκος να παρακαλεί και να πιέζει τον Ιωάννη να αλλάξοπιστήσει θυμωμένος τον οδήγησε στην αυλή του Τζαμιού. Εκεί μαζεύτηκαν πολλοί Αγαρηνοί, που προσπαθούσαν με χτυπήματα, φοβέρες και σπαθισμούς να τον κάνουν να τουρκέψει. Η απάντηση του όμως ήταν ξεκάθαρη: «Εγώ Τούρκος δεν γίνομαι. Χριστιανός είμαι και Χριστιανός θέλω να πεθάνω»!

Έφτασε όμως και η νηστεία της Παναγίας, το Δεκαπενταύγουστο. Μόλις ο Τούρκος κατάλαβε ότι ο Ιωάννης δεν ήθελε να χαλάσει τη νηστεία και να αρτυθεί, αποφάσισε να τον κλείσει σ' ένα στάβλο. Εκεί τον κλειδαμπάρωσε για όλο το διάστημα των 15 ημερών και τότε τον κρεμούσε και τότε τον χτυπούσε με το σπαθί του προσπαθώντας να τον κάνει να φάει και να χαλάσει τη νηστεία. Αλλ' ο Ιωάννης όχι μόνο δεν έφαγε αρτυμένα φαγητά, αλλά ούτε καν τα δοκίμασε. Προσευχόταν και παρακαλούσε την Παναγία να τον βοηθήσει να μην αρτυθεί. Προτιμούσε καλύτερα να θανατωθεί παρά να χαλάσει τη Νηστεία.

Βλέποντας ο αφέντης του ότι δεν πείθεται, τον άφηνε νηστικό 2 και 3 ημέρες, χωρίς να του δίνει τίποτε να φάει. Από την άλλη μεριά, η μητέρα του Ιωάννη, ίσως πιεζόμενη από τον Τούρκο αφέντη, στεκόταν κοντά στο γιο της και βλέποντας τον αποκαμωμένο από τα βασανιστήρια και από τη νηστεία, τον παρακινούσε να φάει λέγοντας του: «Φάε, γιε μου, από αυτά τα φαγητά, για να μην πεθάνεις, και ο Θεός και η Παναγία σε συγχωρούν, γιατί δεν το κάνεις με το θέλημα σου, αλλά από ανάγκη. Λυπήσου και εμένα τη φτωχή και στενοχωρημένη μητέρα σου και μη θελήσεις να πεθάνεις παράκαιρα και με αφήσεις έρημη σ' αυτή τη σκλαβιά και ξενιτιά».

Στις παρακλήσεις αυτές της μητέρας του ο Ιωάννης απάντησε: «Γιατί κάνεις έτσι, μητέρα, και κλαις; Γιατί δεν μιμείσαι τον Πατριάρχη Αβραάμ, ο οποίος για την πίστη και την αγάπη του στο Θεό θέλησε να θυσιάσει το μοναδικό γιο του, τον Ισαάκ, που όμως ο Θεός τον διέσωσε με θαύμα; Εσύ είσαι πρεσβυτέρα κι εγώ γιος Ιερέα και Μάρτυρα και πρέπει να είμαστε όχι μόνο πιστοί, αλλά και υποδείγματα στους αδελφούς μας Χριστιανούς. Γιατί, αν δεν φυλάμε και τα θεωρούμενα μικρά από τους Νόμους και τα έθιμα της Εκκλησίας μας, πώς θα φυλάξουμε τα μεγάλα...;».

Υστερα από αυτή την ακλόνητη στάση και απάντηση του Ιωάννη, εξαγριωμένος πια ο Τούρκος του έδωσε μια θανατηφόρα μαχαίριά στην καρδιά και μετά από δύο ημέρες ο Ιωάννης έλαβε το στεφάνι του μαρτυρίου, στις 21 Οκτωβρίου 1773, ως Άγιος Νεομάρτυρας Ιωάννης σε ηλικία 15 χρονών. Γιατί αμέσως ο Θεός τίμησε το μαρτυρικό του σώμα με ευωδία και θείο φως, όπως και με πολλά θαύματα αργότερα.

Αφού ο Τούρκος αφέντης του τον φόνευσε, πέταξε το μαρτυρικό του σώμα στο διπλανό κήπο, για να τον φάνε οι σκύλοι. Και όχι μόνο οι σκύλοι δεν έφαγαν το ιερό Λείψανο, αλλά και έμεινε φωτεινό και αναλλοίωτο, ενώ Χριστιανοί Λαρισαίοι είδαν φως ουράνιο να κατέρχεται σαν αστέρι επάνω του. Τότε ο μητροπολίτης Λάρισας που πληροφορήθηκε αυτά, ζήτησε την άδεια και ενταφίασε το ιερό Λείψανο χριστιανοπρεπώς. Στις μέρες μας ο Άγιος εορτάζεται ιδιαίτερα στη Λακωνία και τη Λάρισα. Ας έχουμε τις πρεσβείες του.